

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 656/2026
10.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела тешка дела против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Бранислава Манића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.13/23 од 24.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 19/26 пд 09.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Бранислава Манића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.13/23 од 24.10.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 19/26 пд 09.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К.13/23 од 24.10.2025. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешка дела против здравља људи из члана 259. став 4. у вези члана 251. став 3. и 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од једне године за коју је одређено да ће је издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Према окривљеној изречена је мера безбедности забрана вршења лекарског позива у трајању од три године. Оштећени су упућени да имовинскоправни захтев оставарују у парничном поступку. Окривљена је обавезана да сноси трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 19/26 пд 09.04.2026. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Панчеву и браниоца окривљене, а пресуда Основног суда у Панчеву К.13/23 од 24.10.2025. године, потврђена.

Бранилац окривљене АА - адвокат Бранислав Манић је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11), став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП и погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање пред измењеним веће или их преиначи и окривљену ослободи од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведене повреде закона образлаже тако што наводи да није доказано очигледно несавесно поступање окривљене, нити узрочна веза између њених радњи и смртог исхода. Наиме, у ситуацији када је и сведок навела да је хипотетичко питање да ли би пацијент преживео и да су предузете све радње, суд није могао са сигурношћу утврдити узрочну везу. У прилог оваквом ставу браниоца иде и мишљење вештака, који су констатовали да би и након указане помоћи, оштећени тешко преживео. Бранилац закључује да с обзиром на објективне околности (ковид пандемија, ограничене дијагностичке могућности), субјективне околности (оскудна симптоматија пацијента, нормални клинички налази) и стручна мишљења која указују на изузетну тежину дијагностификоване дисекције аорте, те на непостојање несавесног поступања и неизвеснот узрочне везе, да дело за које је окривљена осуђена не може се сматрати кривичним делом. По ставу браница целокупна пресуда се темељи на непоузданим исказима оштећених и сведока који практично ништа не доказују, што је довело до погрешне примене права. На овај начин бранилац окривљене суштински оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним пресудама и оцену доказа дату од стране нижестепених судова, дајући сопствену оцену изведених доказа која је потпуно другачија од оне која је дата у побијаним правноснажним одлукама.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено

окривљеном, док суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што не представља законски разлог због кога је у, смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене АА у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљене истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП односно да је изрека пресуде неразумљива, као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП јер је изрека противречна разлозима, а разлози о чињеницама које су предмет доказивања су нејасни и јер је суд погрешно применио закон што је имало одлучујући утицај на доношење незаконите и неправилне пресуде.

Бранилац окривљене као разлог подношења истиче и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно повреду одредбе члана 440. ЗКП наводећи да суд није прихватио извештај Комисије за унутрашњу проверу квалитета стручног лечења у коме је констатовано да су дијагностика и лечење спроведени према правилима медицинске струке, као ни мишљење стручног саветника који је навео да окривљена није поступила на начин који одступа од уобичајеног, а није узео у обзир ни услове рада током пандемије, као и оскудну симптоматологију и нормалан налаз.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те погрешно и непотпуно чињенично стање не представљају законски разлог због кога је у, смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Такође, бранилац наводи и да је суд одбио кључне доказе одбране, на који начин се указује и на повреду одредбе члана 395. ЗКП, као и да није применио принцип *in dubio pro reo*, на који начин се истиче и повреда одредбе члана 16. ЗКП. Надаље, одлука о казни је непримерена и неправична, а суд при одмеравању није узео у обзир олакшавајуће околности, на који начин се суштински указује и на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Наведене повреде не представљају законске разлоге због којих је у, смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљене АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Бранислава Манића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић